

หนังสือโยนาห์
(เขียนเพื่อแสดงความรักของพระเจ้าต่อชนทุกชาติ)

โยนาห์เกิดที่เมืองกัซเซเฟอร์แคว้นกาลิลี ตระกูลเศบูลุน ประเทศอิสราเอล เขาได้รับใช้ในสมัยกษัตริย์เยโรโบอัมที่ 2 (2 พกษ 14:23-25) โยนาห์เป็นบุตรอามิททัย (ยนา 1:1; 2 พกษ 14:23-25)

หนังสือโยนาห์ได้รับการดูถูกจากคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้ามากกว่าเล่มอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ และเล่มนี้ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความจริงมากกว่าเล่มอื่น ๆ ในพระคัมภีร์

พระเยซูได้อ้างถึงเรื่องของโยนาห์ว่าเป็นความจริงในเมื่อพระองค์ทรงเปรียบเทียบเรื่องนี้กับการถูกฝังไว้และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์เอง (มธ 12:39-41) พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์นี้ทรงสามารถช่วยโยนาห์ให้พ้นจาก ปลาฉลาม และทรงสามารถช่วยพระเยซูให้เป็นขึ้นมาจากความตายได้เช่นกัน

- 1 โยนาห์ต่อต้านคำสั่งของพระเจ้า (พระเจ้าแสดงความอดกลั้นพระทัยของพระองค์) (1)
  - ก พระเจ้าสั่งให้โยนาห์ไปยังเมืองนินะเวห์และเทศนา ต่อว่าความชั่วร้ายอันหนักหนาของเมืองนั้น (1:1-2)
  - ข โยนาห์ปฏิเสธและตีตัวเรือให้ไปยังเมืองทาร์ซิช (ประเทศสเปน) (1:3)
  - ค พระเจ้าทำให้พายุเกิดขึ้นในทะเล (1:4)
  - ง บรรดาลูกเรือก็กลัว และอธิษฐานต่อพระต่าง ๆ ของเขา และโยนสินค้าของเรื่อนั้นลงทะเล (1:5)
  - จ ขณะนี้โยนาห์หลับสบายภายในเรือ นายเรือปลุกเขา และขอเขาอธิษฐานต่อพระเจ้าของเขาด้วย (1:5-6)
  - ฉ ด้วยความสิ้นหวังของบรรดาลูกเรือ เขาจับสลาก เพื่อจะทราบว่ ใครเป็นต้นเหตุแห่งภัยอันนี้ สลากนั้นตกแก่โยนาห์ (1:7)
  - ช โยนาห์รับผิดชอบและเล่าประวัติส่วนตัว เรื่องชาติกำเนิดของเขา และพระเจ้าที่เขานับถือ โยนาห์แนะนำว่า จงโยนเขาลงไปในทะเล (1:8-12)
  - ซ บรรดาลูกเรือปฏิเสธคำแนะนำของโยนาห์และสู้กับพายุต่อ เมื่อเห็นว่าไม่มีประโยชน์ เขาโยนโยนาห์ลงในทะเล (1:13-15)
  - ฅ ทันใดนั้นทะเลและพายุก็เงียบสงบ บรรดาลูกเรือประหลาดใจ และขอบคุณพระเยโฮวาห์ (1:15-16)
  - ฉ พระเจ้าทรงกำหนดปลาตัวใหญ่ไว้ ปลาตัวใหญ่นั้นกลืนโยนาห์เข้าไป (1:17)

- 2 การอธิษฐานของโยนาห์ (พระเจ้าสำแดงการอภัยโทษ) (2)
- ก คำอ้อนวอน (2:1-8)
- 1 ทันทันโยนาห์เริ่มอธิษฐานเอาจริงเอาจัง (2:1-5)
  - 2 บางคนเชื่อว่าคำพูดของโยนาห์แสดงว่าเขาตายจริง และหลังจากนั้นถูกฟื้นคืนชีพ (2:6-7)
  - 3 โยนาห์ละทิ้งบาปของเขา และถวายตัวอีกทีแก่พระเจ้า (2:8-9)
- ข การอภัยโทษ (2:9-10)
- 1 เขาจบคำอธิษฐานของเขาด้วยคำสรุปที่จะสรุปทั้งพระกัมภีร์ได้ และเป็นแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้า คือ "ความรอดมาจากพระเยโฮวาห์" (2:9)
  - 2 เขาถูกสำรอกออกไว้บนแผ่นดินแห้ง (2:10)
- 3 คำเทศนาของโยนาห์ (แสดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า) (3)
- ก การเตือนจากพระเจ้า (3:1-4)
- ข การเปลี่ยนสภาพของชาวนินะเวห์ (3:5-9)
- ค การกลับพระทัยของพระเจ้า (3:10)
- "พระเจ้ากลับพระทัย นั่นคือพระเจ้าเปลี่ยนความตั้งใจ" (ปฐมก 6:6; อพย 32:14; 2 ซมอ 24:16)
- 4 โยนาห์หน้าบึ้งต่อพระพักตร์พระเจ้า (แสดงความสงสารของพระเจ้า) (4)
- ก โยนาห์โกรธเรื่องการกลับใจของชาวนินะเวห์ (4:1-2)
- 1 บทนี้พร้อมด้วย 2 ซามูเอล 11 และ 1 พงศาวดาร 19 และ ปฐมกาล 9 และ 13 แสดงว่าพระกัมภีร์มิได้เป็นเล่มที่มนุษย์สามารถเขียนขึ้นเองได้ ในบทนี้เราเห็นผู้รับใช้ในลักษณะหน้าบึ้ง เขานั่งบน เนินข้างนอกนินะเวห์ และหวังว่าเมืองนั้นจะปฏิเสธพระเมตตาของพระเจ้า และถูกทำลายไป
  - 2 เขายอมรับโดยไม่เต็มใจเรื่องพระคุณ พระเมตตา และคุณงามความดีของพระเจ้า หลังจากนั้น โยนาห์ก็ออธิษฐานต่อพระเจ้าด้วยความผิดหวัง (4:3)
- ข การเรียนอยู่ที่ต้นละหุ่ง (4:4-11)
- 1 โยนาห์ทำเพิงและนั่งอยู่ใต้ร่มของเพิงนั้นด้วยความเคืองใจ (4:4-5)
  - 2 โยนาห์ดีใจมากเมื่อเห็นต้นละหุ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดให้งอกขึ้นและบังแดด (4:6)
  - 3 แต่พระเจ้าทรงกำหนดให้หนอนกินต้นนั้น และต้นนั้นตาย (4:7)
  - 4 ในที่สุดพระเจ้าทรงกำหนดลมจากทิศตะวันออกที่ร้อนผากพัดมา และโยนาห์ร้องเรียกพระเจ้าให้ฆ่าตัวเองเสีย (4:8)

- 5 พระเจ้าถามโยนาห์ว่า เขาโกรธไหม ที่ต้นละหุ่งตาย เขาตอบว่าโกรธจริงๆ (4:9)
- 6 พระเจ้าทรงต้องการให้โยนาห์เข้าใจถึงพระเมตตาของพระองค์สำหรับมนุษย์ทุกคน (4:10-11)